

Sygn. akt II K 738/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 sierpnia 2018 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Czaplińska

Protokolant: Krzysztof Dziedzic

przy udziale Prokuratora Magdaleny Standerskiej

po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2018 roku sprawy

L. C., syna G. i G. z domu R.,

urodzonego dnia (...) w G.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 19 czerwca 2013 roku w sprawie o sygn. akt **XI K 757/12** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 12 k. k. popełnione w nieustalonym okresie czasu, jednak nie później niż do dnia 18 maja 2012 roku na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 90 (dziewięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda; kara grzywny została wykonana w całości;
2. Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 19 grudnia 2014 roku w sprawie o sygn. akt **XI K 65/13** za przestępstwo z art. 13 § 1 k. k. w zw. z art. 286 § 1 k. k. w zb. z art. 297 § 1 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełnione w dniu 12 sierpnia 2010 roku na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 30 (trzydziestu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda; kara grzywny została wykonana w całości; postanowieniem z dnia 13 lutego 2018 roku zarządono wykonanie warunkowo zawieszony kary;
3. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 26 lutego 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1502/14** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 12 sierpnia 2014 roku na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby;
4. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 6 września 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 693/17** za przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 30 marca 2017 roku na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;
5. Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 28 lutego 2018 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1716/17** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 14 czerwca 2017 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

o r z e k a:

I. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k. k., art. 85 a k. k., art. 86 § 1 k. k., art. 89 § 1b k. k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach: Sądu Rejonowego Gdańsk –Północ w Gdańsku z dnia 19 grudnia 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt **XI K 65/13**, Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 26 lutego 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1502/15**, Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 6 września 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 693/17** i Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 28 lutego 2018 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1716/17** i jako karę łączną wymierza skazanemu Ł. C. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I. sentencji wyroku zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 693/17 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku od dnia 30 marca 2017 roku, od godziny 06.40 do dnia 31 marca 2017 roku, do godziny 12.53 (to jest okres dwóch dni) oraz od dnia 30 stycznia 2018 roku do dnia 8 sierpnia 2018 roku oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 1716/17 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku od dnia 13 czerwca 2017 roku, od godziny 19.50 do dnia 14 czerwca 2017 roku, do godziny 14.30 (to jest okres jednego dnia), przyjmując iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 572 k. p. k. w zw. z art. 85 § 2 k. k. a contrario umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie dotyczącym kar orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach: XI K 757/12 Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku oraz XI K 65/13 Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku (w zakresie kary grzywny) z uwagi na wykonanie w całości orzeczonych kar;

IV. w pozostałym zakresie orzeczenia zawarte w wyrokach ulegających połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

V. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejmują na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 738/18

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

Ł. C. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 19 czerwca 2013 roku w sprawie o sygn. akt **XI K 757/12** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 12 k. k. popełnione w nieustalonym okresie czasu, jednak nie później niż do dnia 18 maja 2012 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 90 stawek dziennych po 10 złotych każda; kara grzywny została wykonana w całości.

Dowód: odpis wyroku w sprawie XI K 757/12 SR Gdańsk – Północ w Gdańsku – k. 39 - 41; dane o karalności - k. 33 – 35; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 3, 18

Ł. C. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 19 grudnia 2014 roku w sprawie o sygn. akt **XI K 65/13** za przestępstwo z art. 13 § 1 k. k. w zw. z art. 286 § 1 k. k. w zb. z art. 297 § 1 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełnione w dniu 12 sierpnia 2010 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 10 złotych każda; kara grzywny została wykonana w całości; postanowieniem z dnia 13 lutego 2018 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary.

Dowód: odpis wyroku w sprawie XI K 65/13 SR Gdańsk – Północ w Gdańsku - k. 21 - 27; dane o karalności - k. 33 – 35; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 3, 18

Ł. C. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 26 lutego 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1502/14** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu

narkomanii popełnione w dniu 12 sierpnia 2014 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat tytułem próby.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 1502/14 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku – k. 28; dane o karalności - k. 33 – 35; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 3, 18

Ł. C. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 6 września 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 693/17** za przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 30 marca 2017 roku na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 693/17 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku – k. 31; dane o karalności - k. 33 – 35; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 3, 18

Ł. C. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 28 lutego 2018 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1716/17** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 14 czerwca 2017 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 1716/17 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku – k. 32; dane o karalności - k. 33 – 35; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 3, 18

Z opinii o skazanym z Zakładu Karnego G. - P. w G. wynika, że jego w trakcie odbywania kary należy uznać za umiarkowane. W stosunku do przełożonych jest regulaminowy, w grupie wychowawczej funkcjonuje właściwie, układa poprawne relacje ze współsadzonymi. Generalnie stosuje się do przepisów wykonywania kary pozbawienia wolności i porządku wewnętrznego. Został 1 raz nagrodzony i 1 raz ukarany dyscyplinarnie za posiadanie niedozwolonej ilości artykułów żywnościowych w celi. Skazany jest zatrudniony na terenie jednostki penitencjarnej. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym. Nie deklaruje przynależności do nieformalnych struktur podkultury przestępczej. Nie dokonywał samouszkodzeń, nie przejawia zachowań agresywnych, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Wziął udział w programie readaptacji społecznej skazanych dotyczącym profilaktyki i redukcji szkód uzależnień od substancji psychoaktywnych. Wobec popełnionego przestępstwa oraz wcześniejszego stylu życia jest deklaratywnie krytyczny. Prognozę penitencjarną określono jako dobrą.

Dowód: opinia o skazanym – k. 17

Skazany Ł. C. był uprzednio pięciokrotnie karany przez Sąd.

Dowód: dane o karalności – k. 33- 35

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które zostały ujawnione w toku rozprawy, w szczególności w postaci odpisów wyroków, opinii o skazanym, informacji o pobytach i orzeczeniach oraz danych o karalności.

Sąd dał wiarę tym dokumentom uznając, że nie budzą one wątpliwości co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, a żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności. Dokumenty ujawnione w toku rozprawy łączą się w spójną i logiczną całość i w ocenie Sądu, pozwalają odtworzyć stan faktyczny niezbędny do rozstrzygnięcia o wniosku skazanego.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie, Sąd – mając na uwadze dyspozycję art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. – o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw oraz treść art. 4 § 1 k. k. – obowiązany był rozważyć, które z przepisów o karze łącznej (tj. w brzmieniu sprzed nowelizacji, tj. czyli obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. czy też w brzmieniu znowelizowanym, obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r.) będą korzystniejsze dla skazanego. W ocenie Sądu, korzystniejsze dla skazanego są aktualnie

obowiązujące przepisy o karze łącznej, albowiem zastosowanie tych przepisów pozwoli na orzeczenie jednej kary łącznej, łączącej jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wymienionymi w punktach 2. – 5. komparycji wyroku, tymczasem zastosowanie dotychczas obowiązujących przepisów spowodowałoby (wobec poprzedniego brzmienia przepisu art. 85 k. k.) konieczność orzeczenia dwóch odrębnych kar łącznych pozbawienia wolności, które nie podlegałyby już łączeniu ze sobą. Ponadto na gruncie poprzedniego stanu prawnego brak było odpowiednika obecnego przepisu art. 89 § 1b k. k. (stanowiącego, że w razie połączenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania przyjmuje się, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia), który to przepis – niewątpliwie korzystny dla skazanego – będzie miał zastosowanie w niniejszej sprawie wobec faktu, iż w sprawie o sygnaturze akt II K 1502/14 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku orzeczono wobec Ł. C. karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Wobec powyższego, zgodnie z dyspozycją art. 4 § 1 k. k., Sąd wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie opierał się o przepisy o karze łącznej obowiązujące od dnia 1 lipca 2015 roku, jako korzystniejsze dla skazanego.

Zauważyć ponadto należy, że - zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 85 § 2 k. k. – podstawą orzeczenia kary łącznej są kary podlegające wykonaniu (z zastrzeżeniem art. 89 k. k.), a zatem połączeniu nie podlegały kary orzeczone wyrokiem wydanym w sprawie o sygnaturze akt XI K 757/12 SR Gdańsk – Północ w Gdańsku, albowiem kary te nie podlegają już wykonaniu – kara grzywny została wykonana w całości, natomiast co do kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, wobec faktu, iż minął już okres próby i dalszych 6 miesięcy, nie jest możliwe zarządzenie jej wykonania, zaś objęcie tej kary karą łączną i orzeczenie kary bezwzględnego pozbawienia wolności byłoby równoznaczne właśnie z zarządzeniem jej wykonania, co jest już niedopuszczalne. Wobec powyższego, Sąd w punkcie III. sentencji wyroku umorzył postępowanie w tym zakresie oraz w zakresie kary grzywny orzeczonej w sprawie XI K 65/13 SR Gdańsk - Północ w Gdańsku, która także została wykonana w całości.

Mając na uwadze aktualne brzmienie art. 85 § 1 k. k. (w myśl którego, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną), Sąd uznał że w stosunku do skazanego Ł. C. zachodzą przesłanki do połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach: XI K 65/13 SR Gdańsk – Północ w Gdańsku oraz II K 1502/15, II K 693/17 i II K 1716/17 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku (punkt I. sentencji wyroku łącznego).

Kwestią podlegającą rozważeniu i decydującą o możliwości połączenia kar było ustalenie, czy kary wymierzone za przestępstwa przypisane skazanemu, a objęte wyrokami podlegającymi łączeniu, są karami tego samego rodzaju. W wyrokach podlegających łączeniu

Ł. C. skazany został na kary pozbawienia wolności, które jako kary tego samego rodzaju podlegają łączeniu.

W punkcie I. sentencji wyroku łącznego Sąd połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach wydanych w sprawach o sygnaturach akt: XI K 65/13 SR Gdańsk – Północ w Gdańsku oraz II K 1502/15, II K 693/17 i II K 1716/17 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku i jako karę łączną wymierzył Ł. C. karę 2 lat pozbawienia wolności.

Wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. Sąd, zgodnie z art. 85 a k. k., winien mieć na uwadze prewencję indywidualną wobec oskarżonego – w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego – skazanego, jak też względy prewencji generalnej. Ponadto Sąd winien rozważyć kwestię czy przestępstwa, za które zostały orzeczone kary jednostkowe są jedno- czy też różnorodnjawowe, czy zostały popełnione w krótkich czy też znacznych odstępach czasu. Przestępstwa objęte wyrokami wskazanymi w punkcie I. sentencji wyroku łącznego są przestępstwami różnorodnjawowymi, wymierzonymi przeciwko różnym dobrom prawnym, tj. głównie przeciwko zdrowiu publicznemu (przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii), ale także przeciwko mieniu i obrotowi gospodarczemu oraz popełnione zostały na przestrzeni długiego, prawie siedmioletniego okresu czasu (pomiędzy 12 sierpnia 2010 roku a 14 czerwca 2017 roku), co przemawia za zastosowaniem zasady kumulacji.

Nie ulega również wątpliwości, iż względy prewencji zarówno generalnej, jak i indywidualnej nakazują zastosowanie wobec skazanego przynajmniej częściowej kumulacji kar. Ł. C. był pięciokrotnie karany przez sąd. Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r.: „decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma względ na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popelnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawy przesłankę prognostyczną, jaką jest popelnienie kilku przestępstw” (II AKa 171/00, OSA 2001/2/5).

Sąd miał także na uwadze fakt, iż popelnienie dwóch lub więcej przestępstw jest zasadniczo okolicznością obciążającą i w związku z tym kara łączna nie może stanowić niczym nie uzasadnionej premii dla skazanego płynącej jedynie z faktu popelnienia większej liczby przestępstw („Kodeks karny-komentarz” pod red. A. Wąska, Gdańsk 2000, t. II, s. 261-263). A za taką właśnie premię należałoby uznać wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że w badanym przypadku brak jest podstaw do całkowitego zastosowania zasady absorpcji kar jednostkowych. Należy bowiem mieć na uwadze, że Ł. C. wielokrotnie popelniał przestępstwa. Zachowanie skazanego wskazuje na jego niepoprawność. Uprzednie skazania nie powstrzymały go przed ponownym naruszeniem porządku prawnego. Z tych przyczyn, w ocenie Sądu, przyznanie prymatu zasadzie absorpcji przyczyniłoby się do wzbudzenia u skazanego poczucia bezkarności.

Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał, iż stosowanie jednej z wyżej wymienionych zasad, absorpcji czy też kumulacji w pełnym zakresie z wyłączeniem zasady przeciwnej, winno mieć miejsce jedynie wyjątkowo. Podzielając ten pogląd, Sąd wymierzył karę łączną pozbawienia wolności przy zastosowaniu zarówno zasady absorpcji, jak i kumulacji. Wymierzając tę karę Sąd miał na uwadze także treść co do zasady pozytywnej opinii o skazanym z zakładu karnego.

Z tych przyczyn Sąd uznał, że kara łączna we wskazanym powyżej wymiarze będzie w należyty sposób oddziaływać prewencyjnie na skazanego.

Co do pozostałych rozstrzygnięć zawartych w wyrokach podlegających łączeniu, Sąd ustalił, że podlegają one odrębnemu wykonaniu.

W punkcie II. sentencji wyroku Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności odpowiednie okresy rzeczywistego pozbawienia wolności.

Ponadto Sąd zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem o wydanie wyroku łącznego, uznając, że nie jest on w stanie ich ponieść.